

Tiina Kruus

tiina.kruus@lehed.ee

SUUR PLAAN

Katrin Karisma:

inimene,
kes pole olnud
elus õnnetu,
ei tunneta ka
õnne suurust

Võtke eeskujul! Endine operetidiiva Katrin Karisma, nagu ka üks tema tuntumaid lavarolle Pipi Pikksukk, ei jää elus kunagi hätta – igale keerulisele olukorrale leiab ta alati lahenduse.

Sel suvel on Ilusa Ilma kohvik Katrin Karisma (72) jaoks a ja o. Igal vihmavabal nädalalõpul sätib ta oma Kloogarannas asuvasse koduseda üles viis lauda, katab need valgete lindidega ja sätib käeulatusse head lugemisvara – tellimuste ootamise aega võib näiteks täita Doris Kareva, Umberto Eco või Gabriel García Márquezi seltsis. Seni, kuni Katrin, tema äripartnerist sõbranna ja tütar Piret üksteise võidu kõõgi ja aia vahet saalivad ja head-paremat ette kannavad.

Maikuu keskel avatud kohvik on nii populaarne, et mõnigi kunde, kes parajasti lauda ei mahu, on nõus niikaua aias jalutama, kuni koht vabaneb.

Kauni krundi juurest on mereni kiviga viisata ja kõrvalmajas elab Katrini vend. Krundi ostis eelmise Eesti vabariigi ajal Karisma raa-

matukaupmehest vanaisa. Nii et ka Katrini aed võib olla täis Anton Hansen Tammsaare jalajälgi. Tammsaare käis oma kirjastajal vahel külas, aga eelistas seltskondlikule läbikäimisele kohvitassi taga omaette metsa all jalutamist.

Mida oma kohvikus pakute?

Klassikalist juustukooki, patuse päeva kooki. Need on teinud minu äripartner, kes küpsetab väga hästi ja õpetab mind kõiges. Tema sundiski mind kohvikut tegema. Ütles: „Mis sa istud siin!“ Tegimegi kohviku kohe lahti, niipea kui eriolukord lõppes.

Me mõlemad küpsetame. Mina teen pirukaid, kaneelisaiu, rullbiskviite, keekse – mida vaja!

Mina sain aru, et peate kohvikut tütar Piretiga.

Piret on meil abiks. Kui 20 inimest on kohvikus korraga kohal, ei jõua kahekesi. Kell 6 hommikul alustame, kell 9 õhtul lõpetame, tallad on ümmargused selleks ajaks. Aga väga tore on!

Mis on teid uues ametis üllatanud?

Mitte miski! Kõik hakkab iseenesest jooksuma, kui hakkad tegutsema. Plaanisime algul tööjaotust, aga nüüd teeme kõike koos: küpsetame, teenindame, kanname kohvi lauale.

Mis oli kõige suurem hirm enne avamist? Et kliente ei tule?

Mul polnudki hirmu! Küll need kliendid tulevad, kus nad pääsevad. Meil ei ole siin kandis ju kohvikut. Minu äripartner ütles ka: teeme nii hästi, et nad tulevad!

Algul oli vähem rahvast, aga pärast seda, kui ajakirjanduses kirjutati ja Piret info Facebooki üles pani, on aina rohkem tuldud.

Kes teil siin käivad?

Mul on vanapaar. Nad käivad rannas, tulevad tagasi, tellivad pudeli vahuveini ja einestavad. Siis on vanaproua, kes tuleb igal nädalalõpul Tallinnast, kord ühe sõbranna, kord teisega. Talle meeldib.

Käivad ka lastega pered, neil on hea joosta ja koeraga mängida. Noored armunud tulevad istuvad omaette. Isegi ühed pulmad on olnud! Tegime paarikümnele inimesele suure puuviljivaagna ja panime peale värsked kuusevõrseid šokolaadis. Nad kirjutasid pärast, et sellest tuleb selle suve hitt. Kahjuks saavad kuusevõrsed varsti otsa, nii nagu said sireliõied, millega tegime jäävett.

Mis tagasilöögid on olnud?

Ma ei ole inimene, kes tahab rahu, mulle meeldib seiklus ja möll. Mõni naaber oli algul kohviku suhtes ettevaatlik, aga meil istutakse maja taga, muusika on vaikne, tänavale suurt ei kuulu. Kui käisin vallas kohvikuideest rääkimas, oldi seal väga toetavad, sest meil pole midagi sellist enne olnud.